

Д-ръ Селимински, който подарилъ часть отъ богатата си библиотека.¹⁾

Турцитѣ не сж искали да оставятъ нито едно здраво помѣщение въ Сливенъ, за да не го използватъ идящитѣ побѣдоносни руси. Нѣщо повече: тѣ знаели, че напушатъ Сливена окончателно. Сливенци сж виждали съ очитѣ си какъ турски конници съ запалени борови факли сж ходѣли отъ стрѣха на стрѣха и подпалвали града. Безсилието на гражданитѣ е било голѣмо, тѣй като въ тия критични минути тѣ сж имали едно прѣдъ очи: да спасятъ живота си. Бѣгането по тоя случай е извѣстно подъ името „бозгунъ“. И днесъ, когато още живи граждани разправятъ за него, настрѣхватъ имъ космитѣ. Върѣдъ пламъкъ, писъци и локви отъ кръвъ, гжмжило отъ дѣца, мъже и жени оставя домове и покъщнина за да бѣга въ Балкана. Зрѣлището е било ужасно. Майки, натоварени съ малки дѣца и нужнитѣ завивки, въ забравата си и за да бѣгатъ по-бърже сж захвърляли прѣвитѣ, вмѣсто вторитѣ. Студътъ е билъ голѣмъ, а пжтежитѣ по околнитѣ три прохода — стрѣмни и гористи. Врѣме не е оставало да се мисли. Братъ отъ сестра и мъжъ отъ съпруга сж се раздѣляли и се отправяли кой кждѣто му видятъ очитѣ. Всичко оставено по домоветѣ имъ било разграбено и осквернено. Прѣгърбени старци и малки дѣца сж измирили изъ пжтя, а спасенитѣ на двѣ—на три, сж прѣкарвали цѣла недѣля и повече по овчарскитѣ колиби изъ горитѣ, по загжтанитѣ долапи изъ боазитѣ или въ нарочно отъ тѣхъ струпани върху снѣгъ и ледъ подслони. Бидейки високо надъ Сливенъ въ баиритѣ, тѣ съ болки на сърдце сж виждали какъ богатия до тогасъ Сливенъ потѣвалъ въ димъ и пламъци²⁾

Малко останалитѣ въ града сливенци, стари или неспособни да бѣгатъ, се скрили въ зимницитѣ си задъ бѣчи или брашнени сандѣци, или най-послѣ — край „мишитѣ дупки“ на тѣснитѣ си тавани. Тѣ били истинскитѣ свидѣтели на пладнешкитѣ обири, изтезавания и сѣчове въ града.

Но интересното е това, че почти едноврѣменно съ българитѣ въ Сливенъ, почнали да бѣгатъ и турцитѣ. Войскитѣ имъ, оттеглящи се отъ града, не пощадили и богатия си барутенъ складъ („джепхане“), който се намиралъ край града

¹⁾ Библиотеката се е помѣщавала въ едно отъ училищнитѣ здания, дѣто днесъ е построена по-старата сливенска гимназия срѣшу дома на Панайотъ Миновъ.

²⁾ По-голѣмата часть отъ гражданитѣ сж избѣгали собствено на връхъ Нова Година.

Отлично е описалъ „бозгуна“, самъ свидѣтель и родомъ отъ Сливенъ, редактора на сп. „Родина“, год. III: „Размирици и свобода“, Т. Ив. Бѣчваровъ.